

[арианскаго языка], отъ того слѣдова чи прѣды іоште да ся отправѣтъ, праотци тѣ Индійцевъ и Персовъ, камъ Югъ, а праотци тѣ на Грьцы тѣ, Римляны тѣ, Келты тѣ, Тевтоны тѣ и Славяны тѣ прѣды да си вѣстановѣтъ първо то станиште камъ Европѣйскы тѣ крайбрѣжыя, сжштествувало е едно малко племя отъ Арии вѣстановени вѣроятно по най-высокаж равнинж въ срѣднѣхъ Азиѣхъ, и кое е говорило единъ языкъ кой не е былъ іоште ни самскрый, ни грьцкый, ни нѣмскый, нѣ кой то е съдържывалъ источника на сичкы тѣ тыя нарѣчыя. Тѣй-зи Арии сж были орачи и были сж вѣкы достигли на единъ нѣкои си стѣпень образования. Тии сж отбѣгвали смѣсь тѣхъ на кровь тѣхъ и были сж освятили брака; и тии ся сж молили Сжштесту кое дава свѣтлость тѣхъ на небо то и живота, подъ исто то имя кое чуваме іоште днесъ въ храмовѣ тѣхъ на Бенаресъ и въ наши тѣхъ чърквы. — [Max Müller, La science du langage, cinquième leçon, p. 227.].

Други же учени казвѣтъ чи 1500 год. прѣды Хріста единъ народъ е излѣзалъ отъ нѣдра та на Ариѣхъ (Arie) кой то ся е отправилъ камъ Югъ, прѣминѣлъ Хималайскы тѣхъ горы, побѣдилъ туземцы тѣхъ, Дасии тѣхъ, чрѣзь свое то си нѣравствено прѣймжштество и умно развитие, съставилъ въ Саптасинду (Индия погърчено) езгро то индійскаго народа.

Какъ и да е сички тѣхъ днѣшни най-учени языкойспытатели приѣмѣтъ тажъ мысль, основаюшти ся на сродство то и единство то языковъ.

По това направление, т. е. по шествие то на сравнителнѣхъ тѣхъ наукъ языкойспытания, ные ся зауѣхмѣ да напишѣмѣ — *Основны тѣхъ начяла за Българскѣхъ тѣхъ най-старѣхъ повѣстностѣхъ* — отхвърляюшти на стрѣны скытскы тѣхъ и татарскы тѣхъ ямы, въ кои то тѣхъ немилостиво сж ны хвърляли и стари и нови писатели, кои сж писали за насъ, безъ да познавѣтъ языка ни, народны тѣхъ ни отъ старости съхранены обряды и обичаи, старонародно то ни вѣройсповѣдание, пѣсны тѣхъ, приказкы тѣхъ и пословицы тѣхъ ни, първобытны тѣхъ наймянованы на мѣста та по кои то живѣймы отъ памтивѣка и проч. и проч. Нѣ по-малко отхвърляме и неосновнѣхъ тѣхъ мысль, кожъ сж имали сички почти до сега учени, чи мѣсто първаго появления и разсадникъ първаго приселения на славянско то днѣсь названо племя, было ушъ отъ Севѣръ на Югъ, а имянно отъ рускы тѣхъ пустыны, по кои то сж ни скытали *историцы тѣхъ* неморно; а нѣ отъ Юго-Вѣстокъ камъ Оѣверо-Западъ какъ то е дѣйствительно и было то първо и най-старо приселение.

Нѣ чи не признаваме познаты тѣхъ нѣкои си по-послѣдны приселения отъ Севѣръ, нѣ чи штѣмъ доказа неоторимо, зашто ные сме първи тѣхъ и най-стари тѣхъ жители въ Европѣхъ и най чисти тѣхъ потомцы на Арии тѣхъ, дѣ то ся и до днѣсь нахожда обитаюштѣ Българскый родъ; и чи тии послѣдни приселения сж были се пакъ отъ наши единородцы Българы, кои сж были зѣли